

שבת, בבית של יעל.

מירב ויעל : שלום, שבת שלום !

ההורים : שלום, שבת שלום !

יעל : את רואה, מירב, אצלנו בבית אסור לאחר לארוחת ליל שבת.

אמא של יעל : מירב, גם את רוצה להדליק נרות שבת.

מירב : בסדר.

מירב : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת.

ההורים : שבת שלום.

מירב ויעל : שבת שלום.

יעל : אבא שלי הולך לפעמים להתפלל בבית הכנסת ביום שבת,
אבל אפשר גם להתפלל בבית.
אמרתי לך שההורים שלי שומרי מסורת.

מירב : כן, אמרת לי, אימא שלי ואבא שלי לא מתפללים ולא
הולכים לבית הכנסת, אפילו ביום הכיפורים.

האב : יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו. כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
סברי מרנן. (ועונים – לחיים):
ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

כולם : אמן.

האב : בתיאבון.

יעל : את רואה, אנחנו מדליקות נרות לכבוד השבת. כל אחד
בבית הזה עושה, מה שהוא רוצה.

Le même texte vocalisé

שִׁבְת, בַּבַּיִת שֶׁל יַעֲל.

מֵרַב וַיַּעֲל : שָׁלוֹם, שִׁבְת שָׁלוֹם !

הַהוֹרִים : שָׁלוֹם, שִׁבְת שָׁלוֹם !

יַעֲל : אַתָּ רוֹאֵה, מֵרַב, אֶצְלָנוּ בַּבַּיִת אֲסוּר לְאַחַר לְאַרוֹחַת לַיִל
שִׁבְת.

אֲמָא שֶׁל יַעֲל : מֵרַב, גַּם אַתָּ רוֹצֵה לְהַדְלִיק נְרוֹת שִׁבְת.

מֵרֵב : בְּסֵדֶר.

מֵרֵב : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת.

הַהוֹרִים : שַׁבַּת שְׁלוֹם.

מֵרֵב וַיַּעַל : שַׁבַּת שְׁלוֹם.

יַעַל : אָבִא שְׁלִי הוֹלֵךְ לְפַעְעָמִים לְהַתְּפִיל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בַּיּוֹם שַׁבָּת,
אָבֵל אֶפְשָׁר גַּם לְהַתְּפִיל בְּבֵית.
אִמְרָתִי לָךְ שֶׁהַהוֹרִים שְׁלִי שׁוֹמְרֵי מְסֻרָת.

מֵרֵב : כֵּן, אִמְרָתִי לִי, אִמָּא שְׁלִי וְאָבִא שְׁלִי לֹא מִתְּפִלִּים וְלֹא
הוֹלְכִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, אֶפְלוּ בַּיּוֹם הַכְּפוּרִים.

הָאֵב : יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם:
וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּו שַׁבַּת מִכָּל
מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
סְבָרֵי מְרַנֵּן. (וְעוֹנִים – לְחַיִּים):
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

כָּלֶם : אֱמֵן.

הָאֵב : בְּתֵאבּוֹן.

יְעַל : אֵת רוּאָה, אֲנַחְנוּ מִדְּלִיקוֹת גֵּרוֹת לְכַבוֹד הַשַּׁבָּת. כָּל אֶחָד
בְּבֵית הַזֶּה עוֹשֶׂה, מָה לְשׂוּא רוּצָה.

Questions sur le texte

מי מברך על הנרות ?

מי מברך על היין ?

איפה מירב ?

ההורים של מירב , שומרי מסורת, נכון ?

בבית של יעל, אסור להדליק טלויזיה בשבת, נכון ?